

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Jedna pretveza proti skupnemu literaturnemu jeziku Slovanov.

Slovani nima jo samo sovražnikov in nasprotnikov, ki so jim tuji po narodnosti in političnih težnjah, ampak njim se je bojevati celo s samimi seboj. Oni sami sebi nasprotujejo prepogostoma; krivo temu je napačno mišljenje in presojevanje o lastnih potrebah. Sovražnik slovanstva je gledal in še skrbi, da uceplja pojedinim oddelkom in drugače jako bistrim slovanskim glavicam nazore, ki naravnost slabé in izpodkopa jujo moč in sile, ki bi drugače vezale in krepile skupne slovanske težnje in interese. Domačega sovražnika v tem zmislu je toliko teže pobijati, kolikor težavnejše je spoznanje samega sebe v obče.

Nasprotniki slovanstva se bojé, da bi ono zasledilo prave poti, torej tudi one vezi, ki bi bile prava podstava skupnemu napredovanju, obči kulturi slovanski. Taka močna vez in zunanje sredstvo bi bila uresničena vsprejetev ruščine kot skupnega književnega jezika za vse Slovane. Dokaze o koristi in potrebi te vezi je utrjeval ob mnogih prilikah tudi „Slovenski Narod“. Ni davno pa, kar smo brali v glasilu češkega kluba jako čudno nasprotstvo proti skupnemu književnemu jeziku. Ta list, ki se tudi sicer vede jako čudno proti domačim češkim in drugim slovanskim sinovom, je argumentoval ob kratkem tako-le: Ako bi vsprejeli Slovani ruščino kot obči slovanski književni jezik, potem bi morali opustiti sedanje pismene jezike pojedinih slovanskih debel. Češčina, poljščina in drugi pismeni jeziki pa so se že preveč razvili, in ti pojedini narodi že preveč ljubijo svojo književnost, svoj pisani jezik, nego da bi ga mogli opustiti. Ker to torej ne gre več, ergo naj ostane vse pri starem, torej ruščini obrnimo hrbet, in skupni slovanski jezik naj splava za vselej morda v — tiho morje, če mu dovoli neslovanske velevalsti, da se sme potopiti v poslednjem morji. Crispi bi itak ne dovolil, da bi skupni jezik pokopali Slovani v manjšem in bližnjem, to je Sredozemskem morji.

Stvar pa ni taka. Zadnjič smo razkladali, v kakem položaji so Nižnonemci s svojim narečjem, nasproti velikomemškemu literaturnemu jeziku. Videli smo, da oni trpe veliko škodo zastran tega, da se jim visokonemščina usiljuje zlasti tudi v početne

ali osnovne šole. Narod zastran tega zaostaja duševno in celo нравstveno. S te strani so torej mali oddelki slovanskega plemena v resnici na boljšem, kajti oni imajo svoja narečja tudi v književnosti kolikor toliko utrjena in razvita.

Kjer uživajo slovanske narodnosti svobodo šolskega poučevanja na podstavi lastnih literaturnih jezikov, tam jim ti jeziki jako koristijo in pospešujejo razvijati omiko narodovo na spodej, torej na široko. Ako avstrijski slovanski oddelki ne uživajo povsod te svobode po osnovnih šolah, neso temu krivi jeziki, ko morajo ti narodi vsled tega zaostati za privilegovanimi, popolno svobodo uživajočimi narodi.

Pismeni jeziki slovanskih oddelkov so torej sami na sebi velika dobrota, in ta dobrota je toliko večja, kolikor umevnejši so tudi pisani jeziki širšemu narodu. Ravno slovanski pisani jeziki imajo v tem pregledu veliko prednost pred literaturnimi jeziki večjih civilizovanih narodov. Kajti pismeni jeziki poslednjih se ne morejo približevati pojedinim narečjem, kakor pa pismenostni jeziki manjših narodov, katerih pojedina narečja se n kdar ne razlikujejo v tolikej meri.

Slovanski pismeni jeziki, ustvarjeni za pojedine narodnosti, po vsem tem delujejo blagovoljno na razvoj širšega naroda; ta blagodejnost ni manjša zaradi tega, da je sovražnik slovanski deloval na to, da so se itak narečja utrdila kot pismeni jeziki. Ali zabiti ni nikdar, zakaj je sovražnik vsega slovanstva vesel, da je slovanskim narodom nasvetoval in lisičeje usilil take odločene pismene jezike. Sovražnik je s to dobroto hotel škodovati veliko več, nego je dobrota podeljena.

To se vidi že iz tega, da skuša isti sovražnik krčiti blagodejni upliv materinščine v šoli ravno v Avstriji. On skuša domače slovanske jezike izbaciti iz šole in tako podeljeno dobroto uničiti ter jo zameniti s — tujščino.

Sovražniku je bilo torej podeljenje pojedinih pismenih slovanskih jezikov samo pot, samo — sredstvo do oslavljenja in uničevanja teh manjših slovanskih oddelkov. Kakor je skupni sovrag odvezl nekaterim ali celo istim delom slovanskega naroda, svete slovanske obrede in tako razcepil isto veliko pleme na dva velika tabora, tako je vzel pojedinim slovanskim odlomkom skupno azbuko in z

latinsko-nemškim abecajem nalašč pomagal ustvariti pojedine slovanske književne jezike. Z vsostransko delitvijo, s pretrganjem skupnih vezij vsega slovanstva se je istemu sovragu posrečilo Slovane oslepiti, da so težili po na videz celo — kulturni samostojnosti, in še dandanes vidimo, kako nas pošegeta ko nam hvalijo pojedine slovanske književnosti. Kakor otroci pa se hudujemo, ko nas isti sovrag pokara, češ, da nemamo še toliko lastnih knjig, da bi jih nesel kak Zelenec ali njegov somišljenik pod pazduho iz — parlamentarne dvorane.

Isti sovrag nas sam pobija, potem ko nas je razkropil in nam prave zgodovinsko že utrjene vezi — uničil! Ali ni bila ta taktika psihologično najfinjša, ki si jo moremo misliti?

Ravno Nižnonemci pa nas vzgledno poučé, kako se nam je oteti iz spletek in mrež, ki nam jih je tako premeteno nastavlil skupni, nad tisočletje proti nam ruvajoči sovražnik. Nižnonemci pripoznava jo neoporečno dobroto pismenega jezika tudi iz narečja manjšega oddelka skupnega naroda. Česar oni še pogrešajo v tem oziru, slovanski oddelki že imajo.

(Konec prih.)

Vstočno, slovansko vprašanje.

(Po članku prof. Lamanskega v „Izvestijih“.)

(Konec.)

Pomanjkanje prave narodne zavesti pri Rusih je uzrok pomanjkanja narodne zavesti pri Grkih, Rumuncih in zapadnih Slovanih. Če si prizadevamo povzdigniti in zboljšati našo narodno zavest, delali bomo hkratu vedé ali nevedé zase in za razvoj narodne zavesti drugih narodov, ki so z nami zvezani po veri, jeziku, rodu, sočuvstvih in težnjah. Da se narodno zavest glede na vstočno vprašanje v Rusiji še ni prav razvila, je uzrok, da v Rusiji vladajo dvojni umstveni nazori, ki jednako jednostranski in škodljivo uplivajo na razvoj kulture in državljanske misli. Jedni visoko čislajo zapadno omiko, se ponašajo z uspehi znanja, interesi osobne, društvene in politiške svobode, ali ne umejo ali umeti nečejo ruske samobitnosti in visokosti ruskega kulturnega načela, se vedno kažejo sovražne ali vsaj ravnodušne proti njemu, ter vse presoajo z zapadno evropskega stališča. Drugi čutijo, da je to stališče napačno, spoznavajo egoizem in narodno izključiteljnost zapadno-evropskih nazorov in dejanj glede Rusije, povzdi-

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Prijatelja svojega prav rad obiskujem, ker je duhovit, poln šale in dovtipa, navadno jako dobre volje in, kar je v naši pokvarjeni dobi največ vredno, v vseh vprašanjih jako radikalnega mišljenja. Ta karakteristika mojega prijatelja bode morebiti komu zvalila kurjo polt, kajti dan danes so že dovtipi na indeksu, radikalizem pa je v gotovih krogih že toli pristujeno slovo, da bi pravo za pravo v nekaterih postavodajalnih zborih lahko shajali z avtomati, kakeršen je razpostavljen v muzeji na cesarja Josipa trgu. Avtomat ta namreč govori, dosti razločno, seveda treba le pocukati za vrstico, odnosno za žico, in efekt je gotov in vsi otroci se tej prikazni smejo. Avtomat na cesarja Josipa trgu je vsekakor resnega premisleka vreden, ker prav točno pove, da je Ljubljana glavno mesto Kranjske, ker celó dobro računi, česar ne umejo drugi, ki imajo oblast razpolagati z milijoni.

Rečeni moj prijatelj, okolu katerega sem do slej hodil po znani tolminski bližnici, katera pa ni, da bi jo priporočal, bil je, ko sem ga zadnjič obiskal, otožen, zamišljen. Glavo imel je oprto na desno dlan in globoko bol na obrazu pričevala je, da je utopljen v svojih brezkončnih mislij brezdanje morje.

„Kaj pa Ti je? povprašal sem ga. Menda vender ne razglabljaš sv. Trojice nedosežne tajnosti, nad katero si je že sv. Avgustin skrhal vso svojo zares sijajno bistroumnost? Ali premišljaš morda kroga kvadrature, zaradi katere je že toliko ljudi zblaznelo?“

Ker prijatelj na to vprašanje še vedno molči, mi je to znamenje, da še nesem prave pogodil. Osmelim se in vprašam dalje.

„Morda Te pa vznemirja kotaleči se rubelj, ki ga je nekdo videl v Gorici in v Ljubljani?“

„Beži, beži, odvrne nevoljno prijatelj, ko bi bilo v nas kaj rubljev, izvestno bi bili napravili že kak „ofer“ in dotični pisec bi ne bil zadnji, ki bi imel roko odprto. Saj ga poznamo.“

— „Kaj Ti je torej? Ali ugišaš, zakaj je v

Bamberg-Kleinmayerjevi „Pratiki“ za 1888 pustni torek na ponedeljek premeščen, izvestno proti svojej volji.“

— Tudi to ni, da bi rekel. Spominjam se, da je nekdo napravil pratiko, v kateri je bilo novo leto na drugi dan januarja. Pustni torek na ponedeljek ni pak nič posebnega, da si ne vem, kaj bodo ljudje v torek počeli. Ali bode samo pepelnice čakali. A vse to je, kakor se v najnovejšem slovenskem zanikavnem superlativu govori: „Miš“ (izgovarjaj prav rezko „mèš!“), druge stvari mi belijo glavo.“

— „Sedaj pa že vem. Gotovo si čital „Lai-bacher Zeitung“, kako junaško kokodaka na „Deutsche Zeitung“, katera je pisala, da „Slov. Narod“ neprestano povečuje Rusijo?“

— „Tudi to je „mèš“. „Deutsche Zeitung“ sploh ne čitam, ker že itak vem, kako pisari. Uganil si pa, da sem se bavil z našo veleslavno „Laibacher Zeitung“. Le pomisli, dragi moj! Čitajoč vladnega svetnika dr. Keesbacherja izvestje o higijeničnem kongresu (glej štev. 256 stran 2100), naletim nepričakovano na naslednji klasičen stavek: „Aus all dem Gesagten und dem

gujejo rusko samobitnost in se upirajo ne le zapadno-evropski politiki, temveč tudi civilizaciji in to ne le nekaterim njenim stranem, ampak tudi načelu svobode in znanosti. To stališče je jako ozko; popolnem krivo išče in nahaja rusko samobitnost v nekaterih pogojnih in nedovršenih oblikah skupnega življenja, o katerih trdijo, da so brezpogojna in večstoletna lastnina ruskega naroda, ko so vendar nastale le v gotovej dobi in so do razvoja ruske države bile pri družih narodih poprej nego v Rusiji in lahko prestopane brez vsake škode. Privrženci tega stališča hočejo veljati za izključno narodne in ruske, ponajša se s svojim domoljubjem, in nič manj kakor krajni zapadnjaki ne prezirajo stare Rusije, katere ne poznajo, vedno se sklicujejo na slavne tradicije Petra Velicega in Katarine II., pa pozabljajo ali pa prav ne razumejo, da se je v XVIII. veku najbolj zatiralo in poniževalo rusko narodno bitstvo in ruska duhovna svoboda (cerkev), dva samobitna elementa Rusije. Tako omejeno in napačno razumeč duhovno samobitnost, zlasti posebnosti ruskega kulturnega načela, prvi in drugi ne morejo razumeti pomena družih važnih strani vztočnega, slovanskega vprašanja, tem manj jih uravnati. To vprašanje ima veliko važnost za ves pravoslavni svet, za cerkev in torej tudi za narodnost grško, rusko, rumunsko, srbsko bolgarsko, gruzinsko... ravno tako za notranje življenje teh narodnosti kakor tudi za njih mejebojne odnose. Ustanovljenje njih notranje svobode in urejenje ter razvoj njih vzajemnih odnosov bodo pomogli, da se zopet oživi Ciril-Metodska ideja pri zapadnih Slovanih, kar se že pripravljajo brez tega, osnujejo nove deželne slovanske cerkve, posebno pa bodi mnogo pomoglo, da se zopet zjedini vztočno kristijanstvo z zapadnim, kajti to zjedinenje nema se zvršiti s papeštvom, temveč mimo njega in proti njemu, z obnovljenjem starih narodnih cerkva na zapadu. Ravno tako so omenjeni vladajoči nazori malo sposobni k razumljenju in srečnej ureditvi tretje važne strani slovanskega vprašanja. Mej tem pa tiči težava poljskega, bolgarskega in družih slovanskih vprašanj pred vsem v tem, da še v Rusiji in zapadnih slovanskih deželah dosti ne premišlujejo in ne trudijo se, da bi se pojasnila ta vprašanja v vsem obsegu in vsebini obče slovanskih nalog in posebnih interesov posameznih slovanskih narodnosti. Če ne poskušamo v našem spoznanju rešiti vprašanj, kje se končajo opravičeni interesi partikularizma in avtonomije te ali druge slovanske narodnosti, in kje se začenjajo naloge obče slovanske, ne moremo pričakovati uspešnih poskusov praktičnega rešenja posamičnih delov slovanskega vprašanja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. novembra.

Vojskino odsek ogerske delegacije je rešil že ves vojni budget in ga vsprejel nespremenjenega. O puškah repetirkah bil je živahen razgovor. Mnogi so hoteli to stvar porabiti, da bi izrekli nezaupnico vojnemu ministru, večina pa se je zadovoljila s pojasnili ministra o tej zadevi. — V budgetnem odseku avstrijske delegacije interpeloval je dr. Polklukar avstran povišanje potrebščin za pokojnino državnega finančnega ministerstva, kako da se je upokojil sekcijski načelnik Mercy, kateri je postal, odkar je upokojen ravnatelj kreditnega zavoda in upravni svetnik neke železnice. V omenjenih slu-

žbah ima več dela, kakor ga je imel v državni službi. Minister je odgovoril, da se je Mercy upokojil, ker je predložil zdravniško priporočilo, da je močno nervozen. Če se pa tak privaten zavod zadovoljuje s slabšimi močmi, je to njegova stvar. Penzionistom se pa spodoben postranski zaslužek ne more prepovedati. — V Dunajskih m-rodajnih krogih neso bili nič kaj zadovoljni z debato o vnanjih zadevah v odseku ogerske delegacije, zlasti Andrassyjevih napadov na Rusijo neso odobraval. Zategadel avstrijski delegati neso hoteli nič povpraševati po odnosajih z Rusijo. Kalnoky se je tudi izogibal v budgetnem odseku vsega, kar bi utegnilo žaliti Rusijo.

Vnanje države.

Bolgarski vojni minister Mutkurov ni nič kaj zadovoljen z novim knezom. Koburžan pri vsakej priložnosti odlikuje tuje častnike, ki so v bolgarski službi, domačine pa prezira.

Kakor se poroča „Pol. Corr.“ iz Belega grada, bode v **srbske** skupščini 100 liberalcev in 87 radikalcev. Potem takem bi ne bilo resnično izvestje, da je kralj imenoval le toliko liberalnih skupščinarjev, da bode ta obe stranki jednako pristašev imeli v zbornici. Mej obema strankama pa vlada najlepše sporazumljenje. Vlada je že sestavila proračun za bodoče leto. Stroškov bode 38 milijonov in ravno toliko dohodkov, torej se bode doseglo ravnovesje v državnem gospodarstvu.

Kakor uradni „Varšavskij Dnevnik“ poroča, se je več katoliških naseljencev na **ruskem** Poljskem izjavilo, da prestopijo k pravoslavju. V Luškem ujezdu je 200 naseljenih čeških rodbin že na kompetentnem mestu uložilo prošnjo, da prestopijo v pravoslavje. Ravno tako hoče v Hubinskem ujezdu 1500 kolonistov prestopiti v pravoslavje. — „Grazdanin“, katerega urednik knez Meščersky ima zveze z ruskim finančnim ministerstvom, piše, da se je po prizadevanji trdke Rothschild v Parizu in Londonu posrečilo ruskim fondov za 300 milijonov frankov iz Nemčije prevesti v Francijo. Sedaj Nemčija ne bode mogla več tako pritiskati na kurs ruskega rublja.

Nemški oficijozni listi, so dolgo trdili, da prihod **ruskega** carja v Berlinu nema nikacega političnega pomena. Sedaj, ko je gotovo, da car pride v Berlin, so pa stvar drugače zasuknili. „Post“ že pobija one ruske liste, ki trdijo, da prihod ruskega vladarja ne bode imel nikakega upliva na politiko. Nemški oficijoz trdi, da se bodo v kratkem pokazale posledice tega pohoda. Kake bodo, o tem pa ta list molči. Kakor se kaže, v Berlinu še vedno nekoliko upajo, da se bode zopet približala Rusija Nemčiji.

V **francoske** zbornici predlagal je Barodet, da bi se zanaprej red častne legije podeljeval samo za hrabrost pred sovražnikom. Civilistom naj bi se ne dajale nobene dekoracije. Ta predlog je podpisala skrajna levica.

V **italiji** vlada večje naidušenje za afriško ekspedicio kakor bi bil kdo pričakoval. Sinovi mnogih plemenitih rodbin šli so kot prostovoljci v Afriko, mej njimi celo taki, ki se ne morejo prištevati iskrenim prijateljem italijanskega kraljestva. Mnogi so bili pred odhodom v avdienciji pri papeži, da so dobili na pot papeški blagoslov. Pozneje, ko odide ves ekspedicijski voj, poslala se bode še jedna brigada v podkrepljenje v Afriko, če bode treba. Za to brigado hoteli so vzeti iz vsacega polka nekoliko mož, katere bi bili izžrebali. Sedaj se je pa že toliko vojakov oglasilo, ki bi radi šli v Afriko, da bodo morali žrebati, kateri naj ostanejo doma, ker jih je že preveč.

Dopisi.

Iz Beljaške okolice 9. nov. (Nova podružnica sv. Cirila in Metoda, letni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“ prošnja za knjige.) Z

veseljem moram čestitim bralcem in bralkam „Slovenskega naroda“ poročati, da se je koncem meseca oktobra na Koroškem ustanovila tretja podružnica sv. Cirila in Metoda in sicer v Bistrici na Zili. Podružnica že šteje sedaj nad 50 družbenikov in brezdvomno bode posnemala Beljaško sestro, ki ima, kakor se razvidi iz „Vestnika“ mej vsemi 64 podružnicami največ udov. Imenovana Zilska podružnica je jako velike važnosti, ker baš v onem okraji so se mnogobrojno ugnezdili naši nasprotniki in vrlo pomagajo nemškemu šulferajnu zidati „most do Adrije.“ Treba nam po vsem Slovenskem vrlih pionirjev, ki bodo zaprečili to delo, v prvi vrsti nam pa treba takih mož na Koroškem. Zato kličem: Živeli vrli Ziljani.

Letni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“ se je tudi dobro obnesel. Vrli načelnik g. Wutti pozdravil je zbrane družbenike in goste s prisrčnimi besedami in v jedernatem govoru razložil potrebo in važnost družbe sv. Cirila in Metoda. Iz poročila tajnikovega povzamemo, da je imela podružnica v prvem letu svojega obstanka 18 ustanovnikov, 57 letnikov in 248 podpornikov, vkup torej 323 udov; mej njimi 197 moških in 126 žensk. Načelnštvo je priredilo dva podružnična shoda in sicer po zimi na Brnci, po leti v Blačah, ki sta se oba, posebno zadnji dobro obnesla. Na teh shodih bili so poučni in šaljivi govori, deklamacije in petje slovenskih pesnij. Vsem družbenikom ostane v najlepšem spominu petje č. gospodov pevcev iz Ljubljane, ki so se blagovolili udeležiti shoda v Blačah na Binkoštni ponedeljek. To so pravi „slavčeki“, in vsi, ki so jih slišali, rekli so in pravijo: „Lepše, kakor ti gospodje, še angeleci v nebesih ne morejo peti.“ Naj bode tem gospodom še jedenkrat prisrčna zahvala izrečena!

Tudi v gmotnem obziru je podružnica „za Beljak in okolico“, ako se pomisli, da je tukajšno ljudsko ubogo, dosti storila s tem, da je v prvem letu izročila glavnemu vodstvu 290 gld. — Vsi dosedanji opravitelji bili so z velikim naidušenjem in občnim priznanjem zopet voljeni: in nadjati se je da bode to načelnštvo v drugim letu z ravno istim veseljem in uspehom delovalo, kakor v prvem. — Tudi pri tem zboru se je deklamovalo, in sta mladi deklamovalec kakor mlada deklamovalka oba, da si sta prvokrat nastopila, prav dobro rešila svojo nalogo. Gospod Wuherer nas je jako razveseljeval s svojim šaljivim govorom, v kojem nam je opisal svoje potovanje v Trst. — Izmej posamičnih predlogov mi je omeniti predlog, da si ustanovi podružnica sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“ svojo knjižnico, koja bode oskrboval č. g. župnik Kraut na Brnci. Iz te knjižnice bodo se v prvi vrsti izposojevale knjige č. gospodom katehetom in narodnim učiteljem, da jih dalje izposojujejo slovenskim učencem. Dobivali pa bodo tudi drugi družbeniki iz nje potrebnega poučnega in zabavnega berila. — Ker pa so naše moči preslabe, naj bo dovoljeno prav lepo prositi, vse one rodoljube in rodoljubkinje, kojim bi bila ta ali ona knjiga, bodisi poučne ali zabavne vsebine, primerna za slovensko mladino in za priprosto slovensko ljudstvo, odveč, podariti jo knjižnici podružnice sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“ ter jo poslati prej imenovanemu g. knjižničarju. Vsak dar se bode

➡ Dalje v prilogi. ➡

Doktorjeva skrivnost.

Dogodek iz zakonskega življenja.

(Češki spisal dr. Jos. Štolba; posloveni Vinko.)

(Dalje.)

„A vi, gospod, vi ste pa takó pošteni, da skoro niti mož več neste!“

„A jaz se bodem maščeval nad njim!“ Gospod Ružička prime za košarico, katero je bila Marinka pustila tu. „Kje pa je tisto darilo — vrag naj je vzame!“ Potegnil je ven jako lepo listnico za denar, in ne pomislivši, da bi jo utegnil sam potrebovati, prime jo ter z močno roko raztrga na dvoje, zažene na tla ter hodi po njej, kakor po — no, — saj je bil znan birokrat.

„Jaz mu pomorem do porotne sodnije!“ pretil je mej tem; „še danes bodem pri preferanci z gospodom okrajnim glavarjem govoril o tem.“

„Čemu bi tak človek še živel? — Ko bi jaz imela odločevati, jaz ga dam obesiti“, pritrjuje služabnica.

„O, ko bi bil jaz minister! — Takoj mora iz hiše, vso ropotijo mu vržem na kup.“

vielen gar nicht in die Erörterung Gezogenen, Nichtgesagten ist zu sehen, dass der Congress die ihm gestellte Aufgabe sehr ernst genommen hat und dass da sehr viel gearbeitet wurde.“

„Prosim Te, ali se še čudiš, da teh besed nedoumno filozofijo še vedno razglabljam. Priznavam Ti, da tu ne vem naprej. Kantova „Kritik der reinen Vernunft“ je tem stavkom nasproti le „meš“, in ko bi se ne bal, da razžalim še precej duhovitega Hartmanna, rekel bi da je to „Philosophie des Unbewussten“, seveda je tudi v tem slučaju filozofija nezavednosti pri dijetah bila pri kraji. Vsakdo pa iz navedenih stavkov lahko razmišlja, da je higijenični kongres svojo nalogo res tako resno zmatral, da o njej niti razpravljati, niti govoriti ni hotel, da je torej baš zaradi tega, neusmiljeno veliko delal pri — vinu in pivu. Saj je menda tudi kaj tacega moralo uplivati na pisca in njega živahno domišljijo, da je v svojega nadripesništva zanosu vzletel do stavka, pokojnega Nestroya vrednega: „Dazu bot

die neuverjüngte alte, glanzvolle Kaiserstadt mit ihrer reizenden, landschaftlich unvergleichlich schönen Umgebung Gelegenheit zu herrlichen Ausflügen, besonders nach Baden, ins Helenenthal, auf den Kahlenberg und zum Schlusse des Congresses die Ausflüge nach Abbazia, Budapest und Constantinopel.“

Ne gledé na homerično lepoto krasnega pridevka „die neuverjüngte alte“, očaralo me je posebnost, da je higijeničnikom okolica Dunajska dajala prilike za izlete v — Carigrad. Potem pa se še včasih burke zbijajo, da Francozi geografije ne poznajo. Kaj porekó navedenim stavkom nasproti toli preganjani „baccilli“, tega si niti premišljati ne upam.“

„Jaz mislim, da bodo svojo ulogo tudi „sehr ernst“ zmatrali, torej —

— „Rožičke, ali pa še kaj hujšega kazali.“

— „No, pa prav brez skrbi do prihodnjega kongresa in do dr. Keesbacherja bodočega stupendnega izvestja.“ S.

hvaležno, vsprejel, in se bodo imena darovateljev tudi objavila. —

Od beneške meje 6. nov. (Par besed „Družbi sv. Mohora.“) (Konec.) Vsakdo vé, da je Družba sv. Mohora za slovenstvo velikega kulturnega pomena. Poučuje in blaži nam narod do najmanjše hribovske koče, vzbuja národno zavést, národní ponós, da je že priprost kmet kaj ponosen na le-to Družbo našo. Kakor hitro prejme knjige pogleda najpoprej v Koledar, da-li je število članov naraslo in za koliko in kje najbolj itd. In to je res tudi naš ponos, mogočen steber narodnega probujenja, da lahko vskliknemo v brk vsem nasprotnikom: To je naše! „Družba sv. Mohora“ je gotovo prvak vseh društev na slovanskem jugu, kajti že sedaj pošlje lahko vsakojako književno delo v 35 tisoč izvodih mej narod slovenski. Izdaja nam veleobširna popularizovana znanstvena dela, kar bi ne moglo ni jedno naših društev. — Toda tó vemo vsi, a nekaj drugega mi teži srce.

Kdó od p. n. čitateljev mojih še ni slišal tožiti priprostega Slovenca: „Takó lepih knjig „Družba sv. Mohora“ več ne izdaja, kakor so bile: Fabijola, Perpetua, Robinson, Izlajalec, Križem svetá itd.“ Kaj to pomenja? — Da ljudstvo želi več romantičnega berila. In to je celó naravno, to se popolnoma slaže z nravo naroda našega! Še se spominjamo, kakó radi smo poslušali kako staro mamko, ko nam je pripovedovala lepe narodne pripovedi, te zale cvetke bujne domišljije naroda našega. Ker pa pojenjuje le-tá prelepa stara navada čedalje bolj (— podé jo: knjige —), a nprav naroda ostane vedno ista: želí si uarod nekega nadomestila, želí si tacihi knjig! „Družba sv. Mohora“ pa podá narodu premalo pripovednega berila. (Naj se mi ne šteje v zló, da govorim o tej stvari, ker mi je pred očmi jedino le: napredek narodni). Matica Hrvatska izdaja tudi po šest ali sedem knjig, a mej temi so tri pripovedne vsebine. No — pri našej „Družbi sv. Mohora“ naj bi bile vsaj po dve; mej temi pa naj bi bila jedna knjiga celotna povest, ker prepričali smo se, da narod gleda mnogo na to. Druga knjiga pa naj bi bila nekaj tacega, kar so letošnje Večernice. V Koledar pa naj bi se uvrščavali le krajši poučni spisi. Ostale tri knjige — in teh je torej vender še lepo število! — pa naj bi se uporabile za obširnejša dela iz znanstvenih strok. To bi bil nekaj program, katerega smo do sedaj pogrešali popolnóm.

Očitati bi se mi utegnilo, češ, govoriti je mnogo lože, kakor pa kaj tacega izvršiti. Jaz pa menim, da bi se dalo polagoma doseči vse. Saj ni ravno neobhodno treba, da je vsaka povest izvorna. Če ni izvorno-domačih, dobimo pa v ostalih slovanskih in romanskih literaturah toliko krasnih, imenitnih proizvodov, ki bi nam delali čast in bi nam mnogo koristili tudi v dobrem prevodu. Za bodoče leto šesta knjiga še ni določena: Naj bi se slavni odbor obrnil do prestavljalca Edmondo de Amicisovega „Srcá“ in naj bi ga odkupil. Zlata ta knjiga ki bi se v 36 tisočih izvodov poslala mej narod naš, gotovo bi obrodila trudu dostojen sad. Večna škoda bi bila, da bi se ta knjiga tiskala le v na vadnem skromnem številci, bila bi razmerno zelo draga, tako da bi ne dosegala nikakor onega uspeha, katerega je vredna. Zatorej prosimo slavni odbor:

Rekši skoči k omari, odpre jo ter prične ven metati lepo urejeno, z rudečimi pentljami povezano perilo Svobodovo.

To je bilo veselje za Marjeto. Konečno je vender prišla vrsta nanj, na tega ošabnega sovražnika starih bab. Kakó zlobno se je režala, videč na kupu to lepo perilo, katero je Marinka vsak teden s tako radostjo z rudečimi trakovi povezano tako pazljivo zlagala! Kako zmagoslavno je vzela stol, ko je po tem izlivu svoje togote gospod Ružička odšel gledat za ženo in hčerjo, ter ga postavila na sredo razmetanih reči; kako zadoščenje zanj — sedela je na razvalinah Svobodove slave v tej hiši, in kar je še več, na razvalinah sreče; katero je oca bila razrušila! Bil je to krasen prizor: okrog in okrog tla, na sredi pa Marjeta, kakor bi so dvigala iz njih — kdor ima domišljijo, a morala bi biti bujna in globoka, lahko bi si po tem prizoru dobro misliti, kakó je bilo videti, ko je svoje dni iz morske pene na svet stopala — Venera.

V sosednjem sobi se je mej tem plakalo dalje.

„Ne, ne, to ne more biti mogoče“, bile so prve besede Marinkine. „Svoboda bi me ne prevaril takó — tega ni zmožen.“

Naj bi nam podal v bodočem letu de Amicisovo „Cuore!“ Prav dobro bi bilo, če bi se zopet natisnilo „Fabijolo“, ki se je zelo prikupila narodu našemu.

Namen moj je pa, da bi nam „Družba sv. Mohora“ podajala več pripovednega berila. Ker pa družba rokopise dobro plačuje, nadajamo se, da bi jej isti ne pomanjkovali. Vsekakor pa bi bilo bolje, da bi odbor prevode sam naročeval; proizvod bi se vsprejel še v izvirniku, a prevod bi se potem naročil pri kakem večem pisatelji.

Vsekakor pa moramo biti proti temu, da se udom dajejo mašne knjige, kajti zvečine so nevezane, in take leže v prahu tudi — nerazrezane. Za mašne knjige se narod že sam preskrbi in to ceno, — mi imamo vse druge potrebe. To bi marsikomu morda ne bilo ravno prav ljubo, a stvar je taka: Narod sam jih ne mara! Imeli bi reči še nekaj, — toda — —!

Karati pa moramo, da ne dobimo tako kmalu še cele Staretove „Občne zgodovine.“ Čemu izdaja slavna naša Družba dve zgodovini h kratu? Saj dobimo v Staretovej zgodovini za silo tudi cerkveno zgodovino, čemu tolikih presledkov? Kedar bi dobili že vso „Občno zgodovino“, potem bi z veseljem pozdravili korenito cerkveno zgodovino Križaničovo.

In če še dostavim, da bi srčno želeli knjige, kakeršna je Hrvaške Matice „Novovjekni izumi“, da bi i našemu prirotemu ljudstvu ne bile najnavadnejše novoveške iznajdbe le — španjske vasi, naj končam današnji dopis, ki mi je itak preveč narastel pod peresom.

Горски Никитист.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) sklican je v 24. dan t. m.

— (Okočevsko-ribniški deželnozborski volitvi) piše današnja „Laibacher Zeitung“ da kandidujeta za ta mandat gg. okrajni sodnik Višnikar in znani Linhart. Ta vest pa ni popolnem resnična. Linhart res kandiduje, g. Višnikar pa ne. Njega bi le volilci radi imeli svojim kandidatom, ker uživa njih polno zaupanje.

— (Umirovljen) je z 2. dnem t. m. Josip Šebesta, tajnik tukajšnje tabačne tovarne.

— (Jezuiti) so došli včeraj v Ljubljano in se nastanili v hiši, za nje pripravljeni v sv. Florijana ulicah. Mej jezuiti je tudi pater Klinkowström, znani pridigar z Dunaja. V bogoslovnici bodo jezuiti baje že drugi teden poučevati začeli.

— (Boj za nizko ceno mesa), se mej Ljubljanskimi mesarji še vedno nadaljuje. Ceno mesa imajo na tablicah označeno in nekateri hodijo po gostilnicah in ponujajo najboljše meso že kilo po 50 kr. Velik boj bode mej mesarji drugi mesec, ko bode razpisana dražba za meso za tukajšnje vojaštvo, pri kateri se bodejo, kakor se sliši, stavile jako nizke cene.

— (Kakšni so naši prijatelji.) Dunajski dopisnik „Russkega Kurjera“ javlja, da mu je urednik v Pragi izhajajoče „Osvete“, znani češki pisatelj Vlček naslednjo, dogodbico pripovedoval: „Pred dvema letoma bil je jeden mojih prijateljev, delujoč kot major v Dunajskega generalnega štaba kartografskem oddelku, kot zastopnik na jubilejski

Zamán sta jej roditelja zatrjevala obratno; tega ni mogla verjeti, neprestano je plakala, neprestano jej je to krčilo srce. „Ne, ne!“ klicalo je v njej. — „Če pa vender le?“ odzivalo se je kakor od daleč. — Krčevito se je držala tega „ne“, a ukljub temu mučila jo je neizrekljiva bolést. —

Marjeta je sedela ter čakala Svobode. Tega ne sme izgrešiti. V duhu si je že predstavljala, kako prebleduje, kako se opoteka o novicah, katere mu ona prepoveduje, in kako beži skozi duri, daleč proč —

„To je zakon, hihih!“ smeje se na glas. „Koliko se človek trudi, da si vzgoji hčer, a pride malovreden človek, deklé se zaljubi, mati naglo dá blagoslov, da bi bila hči že pod čepico, ves svet misli, kdo vé kakšna sreča jo je doletela — a tu imaš: čez dva meseca pridejo take reči na dan. O, potem pa verjemite moškimi! — „Sama sreča“, pristavi sama s seboj zadovoljna, „da sem pogledala v tisto pismo, sicer bi zdaj še ničesar ne vedeli.“

Zdajci se zunaj začujejo koraki, vrata se odpro in tu stoji tisti, kojega dohoda je pričakovala s tako nepotrpežljivostjo.

(Dalje prih.)

slavnosti kartografske akademije Berolinske. Pri banketu sedel je češki ta major poleg pruskega generala, kateri ni mislil, da ima Slovana za soseda ter mu kar odkritosrčno dejal: „Avstrijske meje so strateško bolj zavarovane, nego-li nemške. Zatorej bode Nemčija čez nemnogo časa morala misliti, da si dobi boljši strateški položaj. Češka mora pripasti Nemčiji na vsak način. Kajti Češka je pravi klin v nemškem telesu. Mi vsi čutimo tega klina skelečo bol in se ne bomo pomirili, dokler ne bode odstranjen. Ko bi nekega dne odločen vladar, imajoč na razpolaganje vojaških talentov, hotel uporabljati ugodni svoj položaj nasproti našim vzhodnim in zahodnim mejam in se zvezati z našimi sovragi, mogel bi iz Češke, ki je po naravi izvrstno utrjen vojašk ostrog, vsak hip prodreti v Nemčijo, ondu poljubno pustošiti, svoje reserve in potrebščine pa dobivati za seboj.

— („Popotnik.“) List za šolo in dom, ima v 21. številki nastopno vsebino: O vzgoji k snaznosti. — O glohonemih — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. Iz latinskega jezika preložil prof. Fr. Brežnik. — Slovniški pogovori. Piše prof. J. P—a v Ljubljani. — Dopisi. Novice in razne stvari.

— (Uradniško konsumno društvo.) Kakor slišimo, preskrbuje to društvo tudi blago za obleko in izvrstnega pa cenega krojača svojim članom. Akoravno je delovanje tega društva s prva omejeno le na nekatere predmete, je vender upanje opravičeno, da bo kmalu razširilo svoj delokrog na večino potrebnih živežnih predmetov. Tak predmet je kruh in je tudi zaradi tega se že vršijo pogajanja. Pritožbe, da je kruh tako majhen, se vedno bolj množe, in so zlasti sedaj osnovane, ko je cena žitu tako nizka. Pred nami leži „Beamten-Ztg.“ z dne 4. t. m. Na zadnji strani je inserat neke pekarije na Dunaji, ki ima 25 prodajalnic, in ponuja svoje izdelke iste velikosti in dobrote, kakor so drugod, za 50% nižjo ceno! Ali bo treba z Dunaja kruh naročati?

— (Prememba v posesti.) Hša g. Frana Hrovata v Strelških ulicah šte. 13, kupil je za 1450 gld. magistratni sluga g. Albin Jebačin.

— (Iz Maribora) se nam piše: Skušnja učiteljske sposobnosti za splošne ljudske šole pričela se je pred tukajšnjo izpraševalno komisijo dne 3. in je trajala do 13. novembra. Delalo je pa skušnje 19 kandidatov in 5 kandidatinj. Od teh izvršili so jo trije (g. Fr. Brence iz Vojnika, g. Anton Kosi iz Središča in g. Jos. Perc iz Svetlega potoka) s prav povoljnim in 15 s povoljnim uspehom.

— (S Krškega) se nam piše: Naše mestece nema „še takega unanjskega lica“, da bi ime „mesto“ popolnoma zaslužilo. Manjka pri nas to in ono in pogreša se marsikaj, kar bi bilo ne samo lepo in koristno, ampak zelo potrebno. Da bi se v tej zadevi kaj storilo, ustanovil se je „odbor za olupšanje mesta“, obstoječ iz sledečih gospodov: Knaus (načelnik), Lapajne (namestnik), Jugovic (blagajnik), Pfeifer, Gregorčič, Auman, Gabršek, Janež. Ta odbor bode najprvo nabiral pri prijateljih našega mesta novce, s katerimi bode potem skušal jedno ali drugo storiti, kar bi bilo mestu v korist ali lepoto.

— (Odbor polit. društva „Edinost“) razpisuje v „Edinosti“ službo urednika temu listu s 1. januarjem 1888. Poudbje naj se dpošljejo do 1. decembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. novembra. „Wiener Zeitung“ objavlja cesarski patent, s katerim se sklicujejo vsi deželni zbori na 24. dan t. m. Dalje javlja, da je tajni svetnik Habietinek dobil veliki križ Fran Josipovega reda. Listi naznanjajo, da je cesar predsedniku državnih železnic Czediku in deželnemu glavarju štajerskemu, grofu Wurmbrandu, podelil dostojanstvo tajnega svetnika, umirovljenemu namestniku Ceschi-ju pa veliki križ Fran Josipovega reda.

Berolin 12. novembra. „Vossische Ztg.“ javlja, da bi bila včeraj odločilna preiskava cesarjevičeve bolezní. Soglasno mnenje zdravniško slove: Splošni počutek še vedno dober, otekline v grlu se je bistveno zmanjšala. Vnarna operacija nepotrebna, notranja najbrže potrebna, a se more še odložiti.

Trajni zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po pošti po povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (19-8)

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rudiče tiskano našo protokolovalno varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarni G. Piccoli-Jt. (817-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-174)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Današnjemu listu je priložena priloga Ubald pl. Trnkóczy-jeve hmeljeve sladne kave (zdravilna kava), na kar čast. čitatelje opozarjamo.

Tuji:

11. novembra:

Pri nas: Gisaš, Zwirn, Berger, Huber, Brodix, Weiss, Bachrich, Mayer, Hery, Komoly, Taufsteg, Fischer, Rannaz Dunaja. — Basch iz Prage. — Hallecker iz Schönberga. — Pogačnik iz Gradca. — Senitz iz Celja. — Hock iz Mauterna. — Biringer iz Trsta.

Pri naših: Grossmaier z Dunaja. — Stampfer iz Prage. — Sgirma iz Budimpešte. — Bartol s Češkega. — Supanz iz Breznice. — Schumacher iz Gradca. — Košmelj iz Ljubljane.

Pri južnem kolodvoru: Mayer iz Budimpešte. — Pischinger iz Stileka. — Schuhaj iz Gradca. — Hunder iz Zagorja. — Rebesch iz Litje. — Zupan iz Kamnegorice.

Umrli so v Ljubljani:

10. novembra: Urša Kolesnik, devica, 40 let, Kravja dolina 11. za jetiko.

11. novembra: Karolina Knez, delavčeva žena, 24 let, Gruberjeve ulice 3, za tuberkulozo. — Marija Škerjanec, zidarjeva hči, 1 leto, Hrenove ulice 20, za škrlatico.

12. novembra: Ana Barl, ključarjeva žena, 66 let, sv. Florijana ulice 11, za vodenico.

V deželni bolnici:

9. novembra: Janez Mave, gostač, 57 let, za pomikanjem krvi.

10. novembra: Janez Završnik, delavec, 87 let vsled po naključni prizadeti telesni poškodbi.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. nov.	7. zjutraj	728.06 mm.	-0.2° C	brezv.	megla	
	2. pop.	727.03 mm.	9.8 C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	728.14 mm.	4.4 C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 4.7°, za 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 12. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 80.75	gld. 81.15
Srebrna renta	82.20	82.50
Zlata renta	111.80	112.10
5% marčna renta	95.85	96.10
Akcije narodne banke	88.4	88.9
Kreditne akcije	275.25	276.25
London	125.80	125.75
Srebro	—	—
Napol	9.96	9.96
C kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.75	61.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170
Ogerska zlata renta 4%	98	30
Ogerska papirna renta 5%	85	28
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	15
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	226	25

Najstarejše domače zdravilo je

„konec. cvet za ude“,

povsod znan pod imenom (830-1)

Klosterneuburški fluid za protin,

Preiskan v kemičnih laboratorijih za zdravstvenopolicijske preiskave in je prodaja zavarovana z varstveno znamko.

Cena 1/2 flao. 50 kr., veliki flao. 1 gld.

Razpošilja lekarnar A. HOFFMANN, Klosterneuburg.

Za zavijanje in vožnje list je plačati pri poštini pošiljatelj 15 kr. posebe. — Pristnega ima v Ljubljani lekarnar J. Svoboda; v Rudolfovem lekarnar Ferd. Stalka.

Zahvala.

Moja umrla soproga Marija Szukits bila je pri „AZIENDI“, avstro-francoski zavarovalnici na življenje in rente na Dunaji, za slučaj smrti od dne 1. decembra 1885 za 1000 goldinarjev zavarovana. Dne 27. septembra 1887 je zavarovana umrla in že danes ni je „AZIENDA“ po glavnem zastopniku gospodu Josipu Prosenou v Ljubljani zavarovano vsoto brez vsake rega odbitka izplačala.

V prijetno dolžnost si štejem, da se „AZIENDI“ za tako hitro izplačanje in tako kulantno postopanje po tej poti javno zahvaljujem in omenjeno zavarovalnico vsem zavarovanjem potrebnim najtopleje priporočam.

V Ljubljani, dne 5. novembra 1887.

Josip Szukits,
c. kr. nadtopovnik.

(832)

MUSÉE PLASTIQUE

bratov BAYER.

Poslednji teden.

V nedeljo 13. novembra ob 9. uri zvečer sklep. (824-6)

Sloveče

(837-1)

hrvatske purane

po gld. 1.60, gld. 2.— do gld. 4.—,
cena se ravna po teži, — prodaja

žive ali zaklane

E. Seidler, v Sisku na Hrvatskem.

Otvorjenje trgovine.

Podpisani si usoja naznanjati slavnemu občinstvu, da je

v hiši št. 14 na Bregu osnoval in odprl

prodajalnico specerijskega in kramarskega blaga.

Za mnogobrojni obisk prosi s spoštovanjem

AVGUST MÜLLER.

Svojim p. n. strankam naznanjam, da sem se (816-5)

s svojo pisarno

premestil

v hišo št. 8 na Bregu v Ljubljani.

Dr. IVAN TAVČAR,

odvetnik v Ljubljani.

Vožnji listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line, Dunaj, I., Kolowratring 4.

„NARODNA TISKARNA“

vizitnice

v elegantnej obliki.

priporoča po nizke ceni

Prvo Ljubljansko

uradniško konsumno društvo.

Naznanilo.

Zadrušnikom na znanje, da si morejo naročiti suknenege blaga. V ta namen ležijo v društveni pisarni uzorec na ogled in naročilne pole. Tudi izvrstnega in cenega krojača ima društvo na razpolaganje.

Naročila na premog po 42 kr. 50 kila se vsak dan vsprejemajo in izvršujejo.

Meso od pitanege vola prodaja za društvenike gosp. Fran Štrukelj po pogojeni ceni.

Uplačila na deleže vsprejemajo se v društveni pisarni: Selenburgove ulice št. 6, I.

Uradne ure od 11. do 12. dopoldne in od 1 1/2. do 3. popoldne.

V Ljubljani, dne 7. novembra 1887.

(835-1)

Predstojništvo.

Fin med v satovji

à kilo 60 kr.

dobiva se pri (672-17)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Pošilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetju ali predplačilu.

Ravnokar je izšel sledeči umetno izvršeni in elegantno opravljeni

barvotiskani stenski koledar

„Die Zeit“

Velikost ustevši beli rob 22/28 = 56/74 Cm.

„Sommer-Idylle“

Velikost ustevši beli rob 20/26 = 52/68 Cm.

Po izvirnikih slikarja Viljema Vita izvedeni v šestnajsterem barvotisku.

Cena izvodu s kolekom, s palicami in z vrvice vred gld. 1.—.

Zaloga

WILHELM ZOELLER,

WIEN, VI., Barnabitingasse Nr. 7.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-9)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicat, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

J. Berner-ja in sinov

deželna

nasladna, suharna in zdraviliščna pekarija

v Slatini pri Rogatci na Štajerskem

posebno priporoča

(833-1)

suhar,

kateri vedno izdeluje v izvrstnej baži, ki ga prodaja v Ljubljani gospod

RUOLF KIRBISCH, sladčičar na Kongresnem trgu.

(Naročila na zunaj se točno izvrše.)

Zobozdravnik AVGUST SCHWEIGER

pride za stalno v Ljubljano in prične
dne 16. novembra svojo prakso.

(794-6)

Naznanilo.

Uljudno naznanjam gostilničarjem in posameznim dru-
žinam, da sem odprl

zalogo mnogovrstnega in prav izvrstnega

vina

po nizki ceni. — Zagotavlja hitro postrežbo z dobrim
blagom se priporoča s spoštovanjem

(826-3)

J. Bolè v Šiški pri Ljubljani.

NAJBOLJŠI PAPIR ZA CIGARETE JE PRISTINI LE HOUBLON

Francoski fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu niso pridlane nikake zdravju škodljive reči.

17, rue Béranger, à PARIS

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po
nizkih cenah pri:

R. RANZINGER-JI,
speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (401-27)

Gold. 100 do 200 gold.

morejo zaslužiti osebe vsacega stanu, ki se ho-
čejo pečati s prodajo v Avstriji dovoljenih pre-
mijskih posojilnih srečk.

Ponudbe vsprejema Max Lustig, Bank-
geschäft in Budapest. (802-4)

Roks & Drops, metinke (melisence)

in vse druge trgovinske
in fine sladčice

izdenje

FRANC ŠUMI,

Kongresni trg št. 13 (pri Fischerji)
v Ljubljani. (292-14)

ŽELODČEVA ESENCA lekarja Piccolija v Ljubljani

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu go-
spoda dr. E. viteza Stüekla, c. kr. vladinega sveto-
valca in deželno-sanitarnega poročevalca za Kranjsko,
je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera
ozdravlja vse želodčne in trebušne bolezni, odprav-
lja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je
vsakej st. klenici priležan). — Izdelovatelj jo pošilja
v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., poštne
stroške trpi p. t. naročniki. — Te steklenice pro-
daja po 15 kr. jedno lekar Rizzoli v Rudolfovem in
večina lekarn na Štirnem, Koroškem, v Trstu, na
Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih. (5-44)

Javna dražba

bode v ponedeljek po Martinovi nedelji, to je dne
14. novembra 1887 na nekdanj Cinkelnovem
posestvu na Grosupljem pri Šmarji. (827-3)

Prodaja se prične jutri ob 9. uri in se bode,
ako potreba, popoldne ob 2. uri nadaljevala.

Prodajalo se bode iz proste roke razna hišna
oprema in poljedelsko orodje, kakor: postelje, stoli,
klopi, plugi, brane, mlatilnice, valarji, razne mo-
tike in tehtnice, kakor tudi 10 voz in troje sani,
več parov mlinjskih kamnov, 10 kamnitih praši-
čevih korit, jedna stolpna ura, jedna brizgalnica,
1 plemenski bik švicarskega plemena in 2 junici.

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti JOSIP STRASSER Nasproti
kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora.

Potovanja posredovanja v vse kraje.

Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinirani in mejnarnodni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstra-
lijo itd. itd. (104-33)

Rotterdama } vozijo vsako nedeljo
Iz in } prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdama } avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške
parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Dr. Friderik Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrti
njeno deblo, je od pamtiveka
znan kot najizvrstnejše lepilo;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemijem
potom kot balzam, zadobi pa ču-
dovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se že drugi dan ne-
znatne luskinke od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podo-
ljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo
pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vreč z navodom
vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trn-
koczy-ji, lekarji. (745-3)

Nikakih zobnih bolečin več.

če se rabi svetovnoslavna in pristna
o. kr. dvor. zobozdravnik

Dr. POPP Anatherin- ustna voda

Boljša kako: vsaka druga zobna voda kot praeser-
vativno sredstvo proti vsem bolečinam zob in ust.
Preskušena voda za grgranje pri kroničnih vratnih
bolezni in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih
vod. — Velika steklenica po gld. 1.40, srednja po
gld. 1 in mala po 50 kr.

Uspeh je zagotovljen, če se točno tako rabi, kakor je
predpisano.

V zvezi z ustno vodo in

dr. POPP-a

zobnim praškom in zobno pasto

dobé se

vedno zdravi in lepi zobje,

kar je za ohranjenje zdravega želodca velike važnosti.

Dr. Poppa zobna plomba

je najboljša, kdor hoče sam izdelavati otle zobe, s
čimer se odstrani smrdljiva sapa.

Dr. Popp-a zeljiščno milo

se je z velikim uspehom uvelo proti izpuščajem kože
vsake vrste in je tudi

posebno izvrstno za kopeli.

Arom. zobna pasta v kosih po 35 kr.
Anatherin zobna pasta po gld. 1.22.
Vegetabilni zobni prašek po 63 kr.
Zobna plomba po gld. 1.
Zeljiščno milo po 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anathe-
rin zobne vode se izrecno svari, ker ima v
sebi zdravju škodljive primese, kakor je ana-
liza pokazala. (342-19)

Pismene naročbe izvršujejo se proti poštnemu povzetju.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Swoboda, V. Mayr,
U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri tr-
govcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lass-
nik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar;
na Krškem: F. Böhmches, lekar; R. Engelsberger, tr-
govina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario,
lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau,
trgovci; v Škofji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevji:
J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar;
v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, le-
kar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu:
F. Haika, D. Ri. zoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z
galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar;
v Trebnju: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Bla-
žek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Kuverte s firmo

priporoča po nizkej ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja
kristijanska krojačnica in zaloga
vsakovrstnega sukna ter
narejene obleke.

Zimska obleka	od gld. 9.— naprej.
Zimski sakot	5.—
Zimske hlače	2.50
Zimska suknja	9.—
Salonska obleka	25.—
Obleka za dečke	1.75

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji
za vsak stan in po poštenu ceni.
Uzorec se pošilja na zahtevanje na ogled.

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7-5 n.,

razpoložljiva po poštnem povzetju naslednje imenovano blago, kar
se tuče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje
(715-6) proti vsakej drugi konkurenci.

Uzorec zastoj in franke. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Moške srajce, Klatovske, bele ali barvane. Ia. gld. 1.80, IIa. gld. 1.20.	Jute-zastor, turški uzorec, — kompletni, gld. 2.30.	Mizni prti, platneni, v vseh barvah, 3 kom. 1/4 gld. 2, 3 kom. 1/4 gld. 1.
Delovske srajce iz dobrega oxforda, 3 ko- madu gld. 2.—.	Pregrinjalna garnitura, 1 prt in dve posteljni pregrinjali iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.	Prtiči, platneni, 1/4 v kvadratu, 6 komadov gld. 1.20.
Moške gače, iz barhanta, platna ali croisé, 3 pare I gld. 2.50, II gld. 1.80.	Posteljne odeje za zimo, iz rouge ali eretona, elegantno prešite, gld. 3.—.	Otirače, platn. damast, 6 kom. z resami gld. 1.80, z okrajki gld. 1.20.
Moški obujki (žoki) za zimo, bele in barvaste, 6 parov gld. 1.10.	RJUHE, brez šiva, 2 metra dolge, gld. 1.50. — slunjača, 2 metra dolga, Ia. gld. 1.40, IIa. 90 kr.	Domače platno, trdne baže (29 vatlov) 1 kos 1/4 gld. 5.50, 1/4 gld. 4.20.
Kape iz pliša za moške in dečke, 6 koma- dov gld. 1.50.	Konjske šabake, težke baže, z barvastimi kraji, 190 cm. dolge, 130 cm. široke, Ia. rumene gld. 2.50, IIa. rujave gld. 1.50.	ŠIFON za moško in žensko perilo, 1 kos (30 vatlov), Ia. gld. 5.50, IIa. gld. 4.50.
Popotni plajdi, 3-50 metra dolgi, 1-60 metra široki, gld. 4.50.	KANEVAS za posteljne prevleke (1 kos 30 Du- najskih vatlov), Ia. gld. 6.—, IIa. gld. 5.20.	OXFORD, najnovejši uzorec, 1 kos (29 vatlov) gld. 4.50.
Posobna preproga, močne baže, 1 ostanek 10 do 12 metrov, gld. 3.50.	Atlas-Gradl za posteljne prevleke (1 kos 30 Du- najskih vatlov), Ia. gld. 7.50, IIa. gld. 5.50.	Prostejevski barhant, 1 kos (29 vatlov), bel ali rudeč gld. 6, moder ali rujav gld. 5.

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik Ganz-a & Co. v Budimpešti, preskrbuje do-
znane trdelite valjarnike (Hartguss-Walzenstühle), cilindre,
škrbee (Aufzüge), vse aparate, transmisije in priprave za
mline. Narisi in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah.
Specijaliteta: Vsakovrstne žage in stroji za obdelova-
nje lesa. Preskrbuje hitro idočje parne stroje in varnostne
parne kotle.
Tudi napravljajo plinovne motorje. Zastopstvo Langen-a &
Wolf-a na Dunaji.

Indiciranje parnih strojev,
njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kurilu. (836—1)

Hiša,

ki nosi najemščino, na jako dobrem mestu, v kateri je pekarija
in gostilnica z lastno koncesijo in dobro obiskovana,
proda se vsled rodbinskih razmer po ceni in po
ugodnih plačilnih pogojih.

Hiša donša 8%, ima dobro vodo iz vodnjaka, mali vrt ter je
tretjina še sedem let brez davka. — Precej se mora plačati le tretjino
kupnine.

Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(810—2)

Gostilnica „Pri Zvezdi“

priporoča sladki refoško, prosek, bržanko, ljuto-
mersko in Türkenberško vino, kakor tudi stara do-
lenjska in bizeljska vina ter istrijanski teran.

Imenovana vina se točijo v Peterskem hramu, tik
sv. Petra mitnice, po znižani ceni.

Z velespoštovanjem

Fran Ferlinc.

(814—3)

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	94,408,165.62
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1886	„	18,558,201.15
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka dru- štva (1848) več kot	„	177,916,462.50
V slednji dvanaestmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	„	61,584,975.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot	„	1,452,748,304.58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje
pri Guido Zeschkotu. (407—6)

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh po-
trebujejo železnino, naj bode priporočena zaloga

železja in vseh v to stroko spadajočih stvari

ANDR. DRUŠKOVIČ-a,

poprej JAKOB NEKREP,

v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in prav nizki ceni

okova za okna in vrata, štorje za štokodiranje, drat
in cveki, vezi za zidovje, traverze in stare železniške
šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir
(Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno
narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se

stroji in orodja za poljedelstvo,

kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice,
čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena
drevesa za oranje. (523—19)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Zelezničar.

!! Noben cilinder več ne bode počil!!

Izvrstna svetloba.

Privarovanje petroleja.

C. kr. priv.

streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniški zalogi

P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom, (451—6)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se sviri.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico
v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zvedel
sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dni, sem
bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim
resnico, lahko povprašate dra. Schütze-ja ml., ki me je res prav po očetovsko
zdravil, toda zaman. Nadejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo,
zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovanjem Jan Ježek v Hollefeld.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glav-
ni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se
prebavljenje uravnja, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in
slabi deli krvi, je užje več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno
pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih
in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zastinjenju,
krenem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevisih, hipohondriji in
melankoliji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri
zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvr-
stnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal
in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na
frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju avtor.

Svarjenje!

Da se izogne neželjenim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj
povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi
zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes,
ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega
balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu
orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar;
Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojni: Fr. Baccarolo, lekar;
lekar. V Kraju: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar;
Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Chri-
stofolotti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; E. Kurner, lekar; G. B. Pon-
toni, lekar. V Idriji: Josip Warte, lekar. V Ogledju:
Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg,
lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar;
Jak. Serravallo, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol
Zanetti, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerski imajo za-
logo tega zdravilnega balzama.

Da se izogne vsakej
prevari,

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka ste-
klenica po izvirnem mojem receptu napravljenega dr.
Rosovega zdravilnega balzama na
jednej strani v steklo utisneno moje firmo z
zakonito zavarovano mojo varstveno znamko
(orel s ščitom na prsih, na katerem so črke
„Dr. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven natis-
neno vignet. Steklenica je zamašena s kovinskim
zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja
varstvena znamka. Steklenice so zavite najprej v
navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz mo-
re lepenke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in fran-
coskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam“

iz lekarne B. Fragner-ja, „pri črnem orlu“,
v Pragi, št. 205—III., na konci škatljice je pa na-
tiskena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena
znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj
opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih,
gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmašče-
niji, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične oteklino in putiko, zoper kronično
vnetje v kolnih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in
potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov,
zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljše zdravila,
ko to mazilo.

Zaprte bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo
v kratkem vsi gnojci na se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker
hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven
potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom);
tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z
mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilipi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(90—15)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšje sredstvo znano, odstrani
naglušost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gl. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.